

Dosarul nr. 2ra-43/20

Prima instanță: Judecătoria Edineț, sediul Central (jud: M. Iftodi)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud: A. Corcenco, D. Corolevschi, D. Stănilă)

ÎNCHEIERE

19 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Breguța Victor,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Breguța Victor împotriva Școlii profesionale or. Cupcini cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea despăgubirii pentru absența forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 30 mai 2019 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost admis apelul declarat de Școala profesională din or. Cupcini, r-nul Edineț, a fost casată parțial hotărârea din 10 august 2018 a Judecătoriei Edineț, sediul Central și a fost emisă în această parte o hotărâre nouă,

c o n s t a ț ă:

La data de 20 iulie 2017, Breguța Victor a depus cerere de chemare în judecată împotriva directorului Școlii profesionale din or. Cupcini cu privire la anularea ordinului directorului Școlii profesionale or. Cupcini nr. 33C din 20 aprilie 2017, restabilirea în funcția de profesor de educație fizică și conducător de secții sportive în cadrul Școlii profesionale or. Cupcini, încasarea despăgubirii pentru absența forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral în sumă de 30000 de lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că la 03 iunie 2013, a fost angajat în baza contractului individual de muncă nr. 12 în funcția de director adjunct pentru educație în cadrul Școlii profesionale din or. Cupcini.

A susținut că prin ordinul directorului Școlii profesionale or. Cupcini nr. 30-1-C din 15 iunie 2016, a fost eliberat, începând cu data de 15 iunie 2016, din funcția de director adjunct pentru educație și transferat în funcția de profesor de educație fizică și conducător de secții sportive în blocul II.

A menționat că a fost concediat prin ordinul directorului Școlii profesionale or. Cupcini nr. 33C din 20 aprilie 2017, în temeiul art. 86 alin. (1) lit. g) din Codul muncii.

A afirmat că, odată cu ocuparea de către Vasile Marchici a funcției de director al Școlii profesionale or. Cupcini, a început să fie persecutat de către acesta, fiind transferat din funcția de director, în funcția de profesor de educație fizică.

A relevat că, a fost numit în funcția de profesor de educație fizică și conducător de secții sportive în blocul II, care nu era pregătit pentru activitate, iar după ce s-a adresat către administrația Școlii profesionale or. Cupcini, cu cerința de întreprindere a măsurilor necesare pentru crearea condițiilor în acest bloc, a fost defăimat în fața colectivului.

A notat că, i s-a propus să depună cerere de eliberare din funcție din proprie inițiativă, fiind amenințat cu concedierea, după care s-a adresat la Inspekția teritorială de muncă Edineț, semnalând încălcarea legislației muncii de către administrația Școlii profesionale or. Cupcini. La 03 octombrie 2016 a recepționat un răspuns de la Inspekția teritorială de muncă Edineț, din care rezultă că angajatorul a încălcat mai multe prevederi ale legislației muncii, securității și sănătății în muncă și anume, prevederile pct. 13, 18, 26, 29, 31 și 68 din Cerințele de securitate și sănătate la locul de muncă, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 353 din 05 mai 2010.

A invocat că, angajatorul nu a întreprins măsurile necesare pentru a asigura suficient aer proaspăt în spațiul închis al sălii sportive; pereții și plafonul sălii sportive nu sunt curățite și netencuite pentru a obține condițiile de igienă corespunzătoare; pragul intrării în încăperea și pardoseala locului de muncă au găuri, iar planurile înclinate sunt periculoase, nefiind fixe, stabile și nealunecoase; căile de ieșire de urgență, căile de circulație și ușile de acces spre sala sportivă sunt cu obstacole, neputând fi utilizate în orice moment fără dificultate; sala sportivă nu este dotată cu vestiar, iar căile de acces la sala sportivă nu dispun de iluminare artificială adecvată, pentru protecția sănătății și securității salariatului.

A notat că, potrivit concluziei Inspekției teritoriale de muncă Edineț, modificările aduse contractului individual de muncă nr. 12 prin acordul suplimentar nr. 1 din 15 iunie 2016, au fost efectuate cu încălcarea prevederilor art. 49 alin. (1) lit. i) și 68 alin. (2) din Codul muncii. Angajatorul intenționat nu i-a creat condițiile social-sanitare pentru îndeplinirea obligațiilor de muncă și ilegal a emis ordine de sancționare și concediere, încălcând astfel principiile de bază ale reglementării raporturilor de muncă.

A specificat că prin ordinul directorului Școlii profesionale or. Cupcini nr. 176 din 23 septembrie 2016, a fost sancționat disciplinar cu avertisment, pentru că nu a participat la ședințele și activitățile Consiliului de administrare, nu a respectat normele de protecție a muncii și nu a asigurat securitatea vieții și ocrotirea sănătății elevilor.

Reclamantul a indicat că, a contestat în instanța de judecată ordinul directorului Școlii profesionale or. Cupcini nr. 176 din 23 septembrie 2016, acesta fiind anulat prin hotărârea din 24 noiembrie 2016 a Judecătorei Edineț, care a devenit definitivă.

Ulterior, prin ordinul directorului Școlii profesionale or. Cupcini nr. 219 din 21 decembrie 2016, a fost sancționat disciplinar cu mustrare aspră, pentru lipsa nemotivată de la orele secției sportive și refuzul de a semna fișa de post. A contestat în instanța de judecată și ordinul nr. 219 din 21 decembrie 2016, iar pe parcursul examinării cauzei, directorul Școlii profesionale or. Cupcini a prezentat încă un ordin, pe care reclamantul

l-a calificat ca fiind fabricat și anume, ordinul directorului Școlii profesionale or. Cupcini nr. 191 din 14 octombrie 2016, prin care a fost sancționat disciplinar cu muștrare.

A susținut că nu este clar de ce ordinul directorului Școlii profesionale or. Cupcini nr. 191 din 14 octombrie 2016, nu a fost prezentat pe parcursul examinării acțiunii privind anularea ordinului directorului Școlii profesionale or. Cupcini nr.176 din 23 septembrie 2016 și anume, în ședința de judecată din 18 octombrie 2016. La moment, această cauză se află în examinare la Curtea de Apel Bălți.

A reiterat că, este persecutat de către administrația Școlii profesionale or. Cupcini din motiv că, a informat organele competente despre activitatea inadecvată a administrației. Directorul Școlii profesionale or. Cupcini, contrar prevederilor art. 10 alin. (2) lit. f/6 din Codul muncii, nu respectă demnitatea în muncă a salariatului Victor Breguța.

A reliefat că, sancțiunea disciplinară aplicată prin ordinul directorului Școlii profesionale or. Cupcini nr. 176 din 23 septembrie 2016, a fost anulată în mod irevocabil de către instanța de judecată, ceea ce denotă că nu putea fi concediat pentru încălcarea repetată, pe parcursul unui an, a obligațiilor de muncă.

Reclamantul a relevat că, la concedierea salariatului din motivul încălcării repetate, pe parcursul unui an, a obligațiilor de muncă, se va ține cont de gravitatea abaterii disciplinare și de alte circumstanțe obiective.

A precizat că, solicită încasarea sumei de 30000 de lei, cu titlu de reparare a prejudiciului moral, luând în considerare suferințele psihice suportate, ca urmare a pierderii locului de muncă și prejudicierii reputației profesionale.

A solicitat anularea ordinului directorului Școlii profesionale or. Cupcini nr. 33C din 20 aprilie 2017, restabilirea în funcția de profesor de educație fizică și conducător de secții sportive în cadrul Școlii profesionale or. Cupcini, încasarea despăgubirii pentru absența forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral în sumă de 30000 de lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 27 decembrie 2017 a Judecătorei Edineț, sediul Central, a fost admisă acțiunea. A fost anulat ordinul directorului Școlii profesionale or. Cupcini nr. 33C din 20 aprilie 2017 în privința concedierii lui Victor Breguța din funcția de profesor de educație fizică și sport. A fost repus Victor Breguța în funcția de profesor de educație fizică și sport și conducător de secții sportive în cadrul Școlii profesionale or. Cupcini, începând cu data de 20 aprilie 2017. S-a încasat în beneficiul lui Victor Breguța, din contul Școlii profesionale or. Cupcini, salariul mediu calculat pentru absența forțată de la muncă în perioada 20 aprilie 2017-27 decembrie 2017, în sumă de 30225,20 de lei. S-a încasat în beneficiul lui Victor Breguța, din contul Școlii profesionale or. Cupcini, suma de 10000 de lei cu titlu de reparare a prejudiciului moral. S-au încasat în beneficiul lui Victor Breguța, din contul Școlii profesionale or. Cupcini, cheltuielile de asistență juridică în sumă de 2000 de lei. Școala profesională or. Cupcini a fost scutită de la plata taxei de stat (vol. I, f.d. 92-96).

Prin decizia din 03 aprilie 2018 a Curții de Apel Bălți, a fost admis apelul declarat de Școala profesională or. Cupcini, reprezentată de avocatul Dmitrii Gubceac, a fost casată hotărârea din 27 decembrie 2017 a Judecătorei Edineț, sediul Central și a fost

trimisă cauza spre rejudecare la Judecătoria Edineț, sediul Central, în alt complet de judecată (vol. I, f.d. 133-147).

La 12 iunie 2018, reclamantul Victor Breguța a depus cerere, în care a indicat Școala profesională or. Cupcini în calitate de pârâtă (vol. I, f.d. 155-160).

La 25 iulie 2018, reclamantul Victor Breguța a depus cerere, prin care a solicitat atragerea în proces, în calitate de copârâtă, a Școlii profesionale or. Cupcini (vol. I, f.d. 182).

La 31 iulie 2018, reclamantul Victor Breguța a depus cerere, în care iarăși a indicat doar Școala profesională or. Cupcini în calitate de pârâtă (vol. I, f.d. 183- 188).

Prin hotărârea din 10 august 2018 a Judecătoriei Edineț, sediul Central, a fost admisă parțial acțiunea depusă de Victor Breguța și a fost anulat ca fiind ilegal ordinul directorului Școlii profesionale or. Cupcini nr. 33C din 20 aprilie 2017. Victor Breguța a fost repus în funcția de profesor de educație fizică și sport și conducător de secții sportive în cadrul Școlii profesionale or. Cupcini, începând cu data de 20 aprilie 2017. S-a încasat în beneficiul lui Victor Breguța, din contul Școlii profesionale or. Cupcini, salariul mediu calculat pentru absența forțată de la muncă în perioada 20 aprilie 2017 -10 august 2018, în sumă de 75493,76 de lei. S-a încasat în beneficiul lui Victor Breguța, din contul Școlii profesionale or. Cupcini, suma de 5000 de lei cu titlu de reparare a prejudiciului moral. S-au încasat în beneficiul lui Victor Breguța, din contul Școlii profesionale or. Cupcini, cheltuielile de asistență juridică în sumă de 4000 de lei. Școala profesională or. Cupcini a fost scutită de la plata taxei de stat (vol. I, f.d. 222-236).

Prin decizia din 23 octombrie 2018 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul declarat de Școala profesională or. Cupcini, reprezentată de avocatul Dmitrii Gubceac și menținută hotărârea din 10 august 2018 a Judecătoriei Edineț, sediul Central (vol. II, f.d. 13-24).

Prin decizia din 03 aprilie 2019 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de Școala profesională or. Cupcini, reprezentată de avocatul Dmitrii Gubceac și a fost casată decizia din 23 octombrie 2018 a Curții de Apel Bălți, cauza fiind trimisă spre rejudecare la Curtea de Apel Bălți, în alt complet de judecată (vol. II, f.d.52-61).

Prin decizia din 30 mai 2019 a Curții de Apel Bălți, a fost admis apelul declarat de Școala profesională din or. Cupcini, r-nul Edineț, a fost casată parțial hotărârea din 10 august 2018 a Judecătoriei Edineț, sediul Central, în latura încasării despăgubirii pentru absența forțată de la muncă, precum și în latura supunerii executării imediate a hotărârii în ce privește încasarea despăgubirii, și în această parte s-a emis o nouă hotărâre, prin care s-a încasat de la Școala Profesională or. Cupcini, r-nul Edineț în beneficiul lui Victor Breguța despăgubirea pentru absența forțată de la muncă, pentru perioada de 20 aprilie 2017 -27 decembrie 2017, în sumă de 32586 de lei. A fost dispusă executarea imediată a hotărârii în latura încasării unui salariu mediu lunar în mărime de 4073,25 de lei. În rest, hotărârea judecătoriei Edineț, sediul Central, din 10 august 2018 a fost menținută (vol.II, f.d. 85-96).

În susținerea opiniei sale, instanța de apel s-a bazat pe prevederile art. 45, 86 alin.(1) lit. g), 89, 209 alin.(1), 354 din Codul muncii, art.90 din Codul civil și a stabilit că prin ordinul nr. 33 C din 20 aprilie 2017 cu privire la eliberare din funcție, emis de

directorul Școlii profesionale or. Cupcini, intimatul-reclamant Victor Breguța, profesor de educația fizică și sport, de comun acord cu comitetul sindical, a fost concediat în baza art. 86 alin.1) lit. g) Codul Muncii.

Totodată, instanța de apel a reținut că, drept temei de concediere a intimatului Victor Breguța au servit actele de constatare a abaterilor disciplinare nr.16 din 01.02.2017, nr. 17 din 03.02.2017, nr. 18 din 07.02.2017, nr.19 din 10.02.2017, nr.20 din 15.02.2017, nr.21 din 22.02.2017, nr.22 din 24.02.2017, nr.23 din 01.03.2017, nr.24 din 03.03.2017, nr.25 din 09.03.2017, nr. 26 din 10.03.2017 și a actului de constatare a refuzului la acordarea de explicații scrise nr. 27 din 20.04.2017.

La fel, instanța de apel a stabilit că, în cazul în care ordinele de aplicare a sancțiunilor disciplinare nr. 176 din 23 septembrie 2016 și nr. 219 din 21 decembrie 2016 au fost anulate de către instanțele de judecată ca fiind ilegale, hotărârile judecătorești devenind irevocabile, la situația din 20 aprilie 2017, în privința lui Victor Breguța era valabilă doar o singură sancțiune disciplinară sub formă de mustrare, cea aplicată prin ordinul nr. 191 din 14.10.2016.

Instanța de apel a invocat că, în cazul în care ordinul nr. 33 C din 20 aprilie 2017 privind concedierea intimatului Victor Breguța conform art. 86 alin.1) lit. g) din Codul muncii, din funcția de profesor de educația fizică și sport, a fost emis cu încălcări, instanța de fond just a anulat ordinul nominalizat ca ilegal.

Instanța de apel a constatat că, în condițiile în care, s-a constatat concedierea nelegitimă a intimatului Victor Breguța din funcția de profesor de educație fizică și sport, odată ce s-a reținut ilegalitatea ordinului de concediere, corect instanța de fond l-a restabilit pe Breguța Victor în funcția deținută anterior concedierii – profesor de educație fizică și sport și conducător de secții sportive în cadrul Școlii profesionale or. Cupcini, r-nul Edineț, începând cu 20 aprilie 2017.

Instanța de apel a reținut corectitudinea concluziilor instanței de fond în ce privește acordarea despăgubirii pentru absență forțată de la muncă, începând cu data de 20 aprilie 2017, nu însă, și în latura perioadei acestei încasări, adică de pînă la 10 august 2018; respectiv, și în ce privește cuantumul sumei încasate.

Instanța de apel a specificat că, prin ordinul emis de directorul Școlii profesionale Cupcini, r-nul Edineț, nr. 127C din 27 decembrie 2017, Breguța Victor a fost repus în funcția de profesor educație fizică și sport și secții sportive, începând cu 27 decembrie 2017.

Instanța de apel a menționat că, perioada de timp în care Victor Breguța a fost lipsit de posibilitatea de a activa este din 20 aprilie 2017 (data emiterii ordinului de concediere) și 27 decembrie 2017 (data emiterii ordinului de restabilire). Or, în sensul normei prevăzute la art. 90 alin.2 lit. a) din Codul muncii, despăgubirea se achită pentru perioada de absență forțată de la muncă, care este: 20.04.2017 - 27.12.2017. După cum s-a constatat, începând cu data de 27 decembrie 2017 Breguța Victor a activat, a fost remunerat, fapt ce rezultă din certificatul de salariu.

Instanța de apel a mai menționat că, potrivit celor menționate, va încasa despăgubirea pentru absența forțată de la muncă pentru această perioadă, adică 20 aprilie 2017 – 27 decembrie 2017.

Instanța de apel a notat că, potrivit certificatului de salariu nr. 282 din 21 decembrie 2017, mărimea salariului mediu lunar pentru anul 2017 a lui Victor Breguța, constituie 4073,25 de lei.

Instanța de apel a invocat că, raportată această sumă la perioada de absență forțată de la muncă a lui Breguța Victor (8 luni), se compune suma de 32 586 de lei, ceea ce urmează a fi încasat cu titlu de despăgubire pentru absența de la muncă a intimatului Breguța Victor.

Instanța de apel a subliniat că, argumentele intimatului Breguța Victor în vederea menținerii hotărârii instanței de fond în respectiva latură, precum că dânsul a fost restabilit doar la 89 ore de educație fizică și la 294 ore de secții sportive, ceea ce constituie jumătate din salariul de funcție, nu pot fi reținute. Or, împrejurările legate de corectitudinea restabilirii lui Breguța Victor în funcție, respectiv acordarea numărului de ore de sport după data de 27 decembrie 2017 constituie un alt litigiu, legat de contestarea ordinului nr. 127 C din 27 decembrie 2017 - în latura pct. 4.

Instanța de apel a invocat că, casează hotărârea în respectiva latură, dispunând încasarea de la Școala profesională or. Cupcini r-nul Edineț în beneficiul lui Breguța Victor a despăgubirii pentru absența forțată de la muncă pentru această perioadă, adică 20 aprilie 2017 – 27 decembrie 2017, în sumă de 32586 de lei.

Instanța de apel a reiterat că, în ce privește dispunerea încasării de către instanța de fond a prejudiciului moral, se reține că, conform art. 329 alin.(2) din Codul muncii, prejudiciul moral se repară în formă bănească sau într-o altă formă materială determinată de părți. Litigiile și conflictele apărute în legătură cu repararea prejudiciului moral se soluționează de instanța de judecată, indiferent de mărimea prejudiciului material ce urmează a fi reparat. Iar, conform prevederilor art. 90 alin.(3) din Codul muncii, mărimea reparării prejudiciului moral se determină de către instanța de judecată, ținându-se cont de aprecierea dată acțiunilor angajatorului, dar nu poate fi mai mică decât un salariu mediu lunar al salariatului.

Instanța de apel a reținut că, este justă concluzia instanței de fond privind încasarea prejudiciului moral în mărime de 5000 de lei, or, instanța de fond la caz, a ținut cont de natura dreptului lezat, de caracterul și gravitatea suferințelor suportate, de statutul intimatului Victor Breguța, precum și de mărimea salariului mediu lunar al acestuia -4073,25 de lei.

Instanța de apel a afirmat că, ținând cont de conținutul normei sus citate, consideră drept eronată poziția instanței de fond referitoare la încasarea imediată a întregii despăgubiri pentru absență forțată de la muncă, or prevederile art. 256 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură civilă indică în mod expres că, executarea imediată a hotărârii de încasare a despăgubirii pentru absență forțată de la muncă, se face în mărimea unui salariu mediu și nicidecum a întregii despăgubiri.

Instanța de apel a subliniat că, va considera oportun de a casa hotărârea și în latura încasării imediate a salariului, iar în acest sens va dispune executarea imediată a hotărârii - în latura încasării unui salariu mediu lunar în mărime de 4073,25 de lei.

Instanța de apel a specificat că, ce ține de argumentul apelantului referitor la tardivitatea acțiunii, acesta nu poate fi reținut, dat fiind faptul că, cererea de chemare în judecată privind anularea ordinului de concediere nr. 33 C a fost adresată judecății

de către Breguța Victor la data de 20 iulie 2017, adică în decursul celor 3 luni, de la emiterea ordinului.

Instanța de apel a relevat că, articolul 355 alin. (1) lit. a) din Codul muncii stabilește că, cererea privind soluționarea litigiului individual de muncă se depune în instanța de judecată, în termen de 3 luni de la data când salariatul a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului său.

Instanța de apel a indicat că, nu poate fi reținut, în acest contest, un alt termen de înaintare a acțiunii de către Breguța Victor, cum ar fi data de 12 iunie 2018 sau 31 iulie 2018, când reclamantul Victor Breguța a concretizat pârâțul, în condițiile în care cererea din 20 iulie 2017 conține cerințe clare adresate, în raport, anume cu Școala profesională or. Cupcini ca pîrît, iar eroare admisă de reclamant în partea introductivă a cererii de chemare în judecată, prin care s-a indicat directorul Școlii, a fost ulterior corectată prin cererile depuse la 12 iunie 2018 sau 31 iulie 2018. Prin urmare, nu a avut loc o înlocuire a pîrîțului necorespunzător cu cel corespunzător, dat fiind faptul că cerințele lui Breguța Victor din cererea inițială au fost formulate corect, împotriva pîrîțului- Școala profesională or. Cupcini.

La data de 30 septembrie 2019 Breguța Victor a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea parțială a deciziei instanței de apel cu încasarea în beneficiul lui a despăgubirilor pentru absența forțată de la muncă în mărime de 49 000 de lei, în rest decizia să fie menținută.

În susținerea recursului a indicat că decizia din 30 mai 2019 o consideră parțial neîntemeiată în latura încasării despăgubirilor pentru absența forțată de la muncă în mărime de 32586 de lei.

A specificat că, în instanța de apel a depus probe care confirmă faptul că salariul mediu constituie 6051 de lei și urma să fie calculate despăgubirile din suma de 6051 de lei și nu din suma de 4073 de lei.

A menționat că urmează să fie încasate de la Școala profesională or. Cupcini despăgubiri în mărime de 49000 de lei.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Din materialele cauzei rezultă că, Curtea de Apel Bălți a pronunțat decizia contestată la data de 30 mai 2019.

Decizia motivată a instanței de apel a fost expediată la data de 25 iulie 2019 în adresa lui Breguța Victor, prin intermediul poștei, cu scrisoare recomandată, la adresa indicată în cererea de chemare în judecată (vol. II, f.d. 97), iar la 30 iulie 2019 ultimul a confirmat recepționarea actului judecătoresc (vol. II f.d. 98).

Astfel, recursul declarat de Breguța Victor la data de 30 septembrie 2019, este în termen.

La data de 13 octombrie 2019, în adresa intimatei Școala profesională or. Cupcini a fost expediată copia recursului declarat de Breguța Victor, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței (vol. II, f.d.110).

La 08 noiembrie 2019 și ulterior, la data de 12 noiembrie 2019, intimata a depus referință, prin care a solicitat de a considera inadmisibilă cererea de recurs declarată de Breguța Victor.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Breguța Victor nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat asupra deciziilor instanțelor de apel are caracter nedevelopativ și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei,

dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul depus de Breguța Victor, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Breguța Victor, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Breguța Victor se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic